

ventes at reducere andre former for opsparing i et betydeligt omfang og bruttosatsen derfor skal være tilsvarende større.

Pinsepakkens målsætninger indeholdt som nævnt også en nødvendig forbedring af betalingsbalancen. Såfremt dette mål også skulle opfyldes ville kravene til redueringen i den offentlige beskæftigelse blive væsentligt større.

Spørgsmål 11:

Ovenstående spørgsmål bedes endvidere besvaret under den forudsætning, at der ikke må ændres på satserne på overførselsindkomster.

Svar på spørgsmål 11:

Som det fremgår af svaret på spørgsmål 10, vil de redskaber der så er til rådighed være en reduktion af det offentlige forbrug eller de offentlige investeringer samt tvungen opsparing.

Spørgsmål 12:

Finansministeren bedes oplyse, hvilke yderligere produktivetsforbedringer der skal gennemføres, såfremt et skattestop skal være effektivt, og ingen sats på overførsler må ændres, og såfremt den årlige opdrift i de offentlige udgifter, herunder ændringer i befolkningens sammensætning, skal finansieres. Besvarelsen bedes indregne virkningen for de kommende 10 år, opdelt på de enkelte år.

Svar på spørgsmål 12:

Regeringen forventer, at det offentlige forbrug i faste priser kan vokse med 1 pct. om året frem til 2005, og 0,5 pct. om året derefter frem til 2010. Der er forudsat en betydelig fremgang i produktiviteten i den offentlige sektor i fremskrivningsårene.

Den forudsatte stigning i det offentlige forbrug er sammen med produktivetsstigningerne hovedsageligt udtryk for en stigning i standarder og dækningsgrader, da det demografiske tryk er relativt beskedent i denne periode. De store forskydninger i befolkningssammensætningen i retning af færre i de erhvervsaktive aldersklasser og flere ældre vil især findes sted i perioden fra 2010 til 2020, jf. bl.a. *Finansredegørelse 98/99*.

En vigtig målsætning for den økonomiske politik er at nedbringe den offentlige gæld og rentebetalinger, således at denne udvikling kan imødekommes uden skattestigninger, når den demografiske udvikling for alvor slår igennem. Det nuværende beskatningsniveau vil sammen med de nævnte stigninger i det offentlige forbrug opnå dette.

Et skattestop i form af uændrede afgiftssatser og fastfrysning af ejendomsskatter – for den enkelte – medfører et umiddelbart tab af fremtidigt provenu, da afgiftssatser og ejendomsværdiskatten for en ejerbolig dermed ikke følger prisudviklingen på de underliggende varer og aktiver.

I Økonomisk Oversigt, december, 2000 skønnes det, at de samlede skatter og afgifter vil udgøre ca. 633 mia. kr. i 2000. Heraf ville ca. 73 mia. kr. ikke kun være omfattet af skattestoppet, men også indeholde en indbygget skattelettelse, da det reale provenu udhules af prisstigninger.

Disse skatteindtægter vil dermed ikke følge den almindelige løn- og prisudvikling i den private sektors indkomster, hvilket de offentlige udgifter gør i kraft af satsreguleringen og de offentlige overenskomster. Dermed vil det samlede skattegrundlag ikke følge de offentlige udgifter.

Skattestoppet omfatter særligt den private sektors betaling af punktafgifter i form af stykafgifter, f.eks. energiafgifterne, tobaksafgiften og CO₂-afgiften, der udgør ca. 47 mia. kr. ekskl. moms og ca. 58 mia. kr. inkl. moms.

Hertil kommer ejendomsværdiskatten og vægtafgifter af motorkøretøjer fra den private sektor.

Skattestoppets betydning for det umiddelbare provenutab afhænger af prisstigningstakten for de omfattede skatteobjekter, hvor virkningen på skatteindtægterne tiltager med prisstigningstakten.

Selv om punktafgifter i praksis ikke reguleres automatisk, er det som reference lagt til grund, at punktafgifter og vægtafgifter følger prisudviklingen.

Ved en generel årlig prisstigningstakt på 2,0 pct. for afgiftsgrundlaget og en stigning i kontant-